

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **CZECH NEWS CENTER a.s., IČ: 023 46 826**, se sídlem Praha 7, Komunardů 1584/42, (dříve **Ringier Axel Springer CZ a.s. IČ: 26137577**, se sídlem Praha 6, Evropská 131), proti žalovanému: **Úřad pro ochranu osobních údajů**, se sídlem Praha 1, Mariánské nám. 2/2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 6. 10. 2011, č. j. SPR-3927/11-17,

T a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se včasným podáním žaloby dne 10. 10. 2011 domáhal zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 6. 10. 2011, č. j. SPR-3927/11-17, kterým byl zamítnut jeho rozklad proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů č. j. SPR-3927/11-9 ze dne 22. 7. 2011, jímž mu byla za naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle § 45a odst. 1, 3 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, kterého se dopustil v důsledku porušení povinnosti stanovené v § 8b odst. 2 trestního řádu, když v článku s názvem „Hrozné podezření, který byl otištěn v časopise R. č. 43, rok vydání 2010, zveřejnil informace o nezletilé T. M., z nichž vyplývá, že jmenovaná je poškozenou v trestním řízení vedeném Policií České republiky s obviněnou J. H. pod č. j. ORIV-19996-5/TČ-2010-001472 pro podezření ze spáchání zločinu pohlavního zneužití, uloženou v souladu s § 45a odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. pokuta ve výši 50.000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení v paušální výši 1.000 Kč.

Úřad pro ochranu osobních údajů zahájil dne 6. června 2011 doručením oznámení o zahájení správního řízení zn. SPR-3927/11-5 z téhož dne proti společnosti Ringier Axel Springer CZ a.s. správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45a odst. 1, 3 zákona č. 101/2000 Sb. v souvislosti se zveřejněním informací o nezletilé poškozené v trestním řízení, kterého se měl dopustit porušením povinnosti dle § 8b odst. 2 trestního řádu, a to v článku „Hrozné podezření“ v časopisu R. č. 43/2010 obsahujícím informace, z nichž vyplývá, že nezletilá T. je poškozenou v trestním řízení vedeném proti J. H. pro zločin pohlavního zneužití spáchaný vůči nezletilé T. Podkladem pro zahájení správního řízení se stal spisový materiál Policie ČR, Obvodní ředitelství policie Praha IV, č. j. ORIV-25100-3/TČ-2010-001475.

Pokud jde o skutkovou stránku, bylo bez důvodné pochybnosti prokázáno, že účastník řízení - Ringier Axel Springer CZ a.s., v článku s názvem: „Hrozné podezření“, otištěném v R. 43/2010, zveřejnil informace o nezletilé T. Z těchto informací vyplývá, že jmenovaná je v postavení poškozené v rámci trestního řízení, které je vedeno pro podezření ze spáchání zločinu pohlavního zneužití na její osobě. Žalovaný vycházel z obsahu článku, v němž se mj. uvádí: „K. M. obvinila mou družku, absolventku DAMU, J. H. z pohlavního zneužívání mé dcery... Jak mělo k údajnému pohlavnímu zneužití konkrétně dojít? Jak se uvádí v soudním rozhodnutí, měla se K. M. dozvědět od matky T. kamarádky (jíž to prý T. vyprávěla), že T. bývá někdy neklidná, a když otcově přítelkyni sahá na prso a hladí je, tak se uklidní“ ... Ale dejme slovo panu D.: „Pak telefonovali z kriminálky, že zahájili vyšetřování nás obou ve věci trestního řízení z důvodu pohlavního zneužívání mé nezletilé dcery! Kriminálkou bude ustanovený soudní znalec v oboru psychologie a sexuologie, který mne a mou družku vyšetří...“

Úřad konstatoval, že zveřejněné informace o nezletilé mají povahu osobních údajů ve smyslu § 4 a) zákona č. 101/2000 Sb., podle něhož *pro účely tohoto zákona se rozumí osobním údajem jakákoliv informace týkající se určeného nebo určitelného subjektu údajů. Subjekt údajů se považuje za určený nebo určitelný, jestliže lze subjekt údajů přímo či nepřímo identifikovat zejména na základě čísla, kódu nebo jednoho či více prvků, specifických pro jeho fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu.*

Proti rozhodnutí o spáchání správního deliktu a uložené pokutě podal účastník řízení rozklad, o němž bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím, v němž se žalovaný postupně vypořádal s námitkami vztahujícími se k § 8b odst. 2 trestního řádu ve znění zákona č. 52/2009 Sb., podle něhož *„Nikdo nesmí v souvislosti s trestným činem spáchaným na poškozeném jakýmkoli způsobem zveřejnit informace umožňující zjištění totožnosti poškozeného, který je osobou mladší 18 let nebo vůči němuž byl spáchán trestný čin kuplířství nebo šíření pornografie nebo některý z trestných činů proti životu a zdraví, svobodě a lidské důstojnosti nebo proti rodině a mládeži.“*

Konstatoval, že poškozený je stranou trestního řízení, má řadu práva povinnosti v rámci trestního řízení, může činit i úkony mající dispoziční povahu. Ustanovení § 8b odst. 2 trestního řádu ve znění zákona č. 52/2009 Sb. je třeba rozumět tak, že se povinnost ohledně nesdělování informací vztahuje na celou dobu od zahájení trestního řízení až po jeho skončení, a to bez ohledu na jeho způsob.

Při výkladu citovaného ustanovení žalovaný vycházel mj. i z důvodové zprávy k zákonu č. 52/2009 Sb. (Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky 2006-2010, sněmovní tisk č. 443), v němž se uvádí: „Je nezbytné obět (poškozeného) chránit vzhledem k jejímu věku nebo povaze případu, kdy jsou uváděny detailní informace týkající se osoby oběti, její rodiny a soukromí, neboť v případě, že dojde k zveřejnění těchto informací, se obět trestného činu musí vyrovnávat nejen s následky trestného činu, ale i s nepříznivými dopady zvýšeného zájmu veřejnosti o její kauzu, přičemž může dojít k jejímu dalšímu poškozování.“

Vypořádal se rovněž s námitkami ohledně čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod s tím, že zveřejněním informace, o tom, že nezletilá T. je v postavení poškozené v rámci trestního řízení vedeného pro podezření ze zločinu pohlavního zneužití, bylo v rozporu s § 8b odst. 2 trestního řádu, když nebylo prokázáno naplnění žádné z výjimek podle § 8b odst. 5 trestního řádu (*Zákaz zveřejnění informací uvedený v odstavcích 2 až 4 neplatí, a) umožňuje-li jejich zveřejnění tento zákon, b) je-li jejich zveřejnění nezbytné pro účely pátrání po osobách nebo pro dosažení účelu trestního řízení, nebo c) dá-li k jejich zveřejnění poškozený předchozí písemný souhlas; je-li poškozený mladší 18 let nebo je zbaven způsobilosti k právním úkonům anebo je jeho způsobilost k právním úkonům omezena, musí dát takový souhlas také jeho zákonný zástupce.*).

Žalovaný konstatoval, že informace o nezletilé T. byly šířeny prostřednictvím časopisu, došlo k naplnění předpokladů zvyšujících závažnost jednání účastníka řízení tak, jak předpokládá § 45a odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. Účastník řízení svým jednáním naplnil znaky kvalifikované skutkové podstaty správního deliktu podle § 45a odst. 1, 3 téhož zákona.

Žalovaný se vypořádal rovněž s výší uložené pokuty, kterou považoval s přihlédnutím k míře způsobeného následku, který je odvozen o závažnosti jednání vyplývající ze způsobu spáchání předmětného správního deliktu, informace byla šířena prostřednictvím časopisu a v budoucnu tak bude kdykoliv dohledatelná, nízkého věku poškozené a charakteru trestného činu, který na ní měl být spáchán, jakož i s ohledem na to, že účastník řízení musí být z povahy věci v oblasti žurnalistiky a mediálního práva profesionálem, jelikož vydává řadu periodik, a dále s ohledem na účel trestu v rámci správního trestání, který je rámcově totožný s účelem trestu v rámci trestání trestního, za adekvátní.

Žalobce, vydavatel periodického titulu, časopisu R., evidovaného Ministerstvem kultury České republiky pod číslem X., se svým podáním domáhal zrušení napadeného rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, z důvodu nezákonnosti.

Namítal, že neporušil povinnost stanovenou v § 8b trestního řádu ve znění zákona č. 52/2009 Sb., že se nedopustil správního deliktu podle § 45a odst. 1, 3 zákona č. 101/2000 Sb.

Namítal, že v tomto případě není (zejména v době publikace předmětného článku nebylo) patrné, zda ke spáchání trestného činu došlo. Předmětem šetření policie je konkrétní jednání J. H. vůči nezletilé T., která sice může být vedena jako poškozená v trestním řízení, avšak není vůbec jisté, zda byl na ní spáchán trestný čin. Předmětem šetření tedy je jednak to, zda resp. jaké skutky byly ve vztahu k nezletilé T. učiněny, jednak posouzení, zda tyto skutky naplňují skutkovou podstatu trestného činu.

Žalobce namítal chybný výklad ustanovení § 8b trestního řádu ve znění zákona č.

52/2009 Sb., které jednoznačně hovoří o trestném činu spáchaném na poškozeném.

Žalobce dále namítal, že byl napadeným rozhodnutím žalovaného zkrácen na svém právu činit, co není zákonem zakázáno a právu nebýt nucen činit co zákon neukládá dle čl. 2 Listiny základních práv a svobod, na svém právu aby mu byly povinnosti ukládány pouze na základě zákona a v jeho mezích v souladu s čl. 4 Listiny, na svém právu na svobodu projevu v souladu s čl. 17 Listiny.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 8. 2. 2013 navrhl žalobu zamítnout s tím, že odkázal na odůvodnění svého žalobou napadeného rozhodnutí. K možnosti udělení souhlasu se zveřejněním ve smyslu § 8b odst. 5 písm. c) trestního řádu ve znění zákona č. 52/2009 Sb. uvedl, že jednak pro platnost souhlasu je vyžadována písemná forma, a jednak ustanovení § 37 zákona o rodině ohledně ustanovení kolizního opatrovníka vychází z pravděpodobnosti střetu zájmů, nikoliv ze zjištění, že zde takový střed existuje. V daném případě by nebylo zveřejnění možné ani tehdy, pokud by v tomto směru projevil vůli kterýkoliv ze zákonných zástupců nezletilé, jelikož lze bez jakékoli pochybnosti usuzovat na to, že v tomto případě, kdy nezletilá v postavení poškozené v trestním řízení vedeném proti osobě, která žije s jejím otcem ve společné domácnosti, a ke které má otec prokazatelně blízký citový vztah, a to na základě trestního oznámení matky, byly podmínky § 37 odst. 1 zákona o rodině naplněny.

Městský soud v Praze ve věci rozhodl bez jednání, neboť k výzvě soudu podle § 51 odst. 1 soudního řádu správního ani žalobce, a ani žalovaný se nevyjádřil.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle § 8b odst. 2 trestního řádu, ve znění zákona č. 52/2009 Sb., tj. do 2. 8. 2011, nikdo nesmí v souvislosti s trestným činem spáchaným na poškozeném jakýmkoli způsobem zveřejnit informace umožňující zjištění totožnosti poškozeného, který je osobou mladší 18 let nebo vůči němuž byl spáchán trestný čin kuplířství nebo šíření pornografie nebo některý z trestných činů proti životu a zdraví, svobodě a lidské důstojnosti nebo proti rodině a mládeži.

Podle § 8b odst. 2 trestního řádu nikdo nesmí v souvislosti s trestným činem spáchaným na poškozeném jakýmkoli způsobem zveřejnit informace umožňující zjištění totožnosti poškozeného, který je osobou mladší 18 let nebo vůči němuž byl spáchán trestný čin vraždy (§ 140 trestního zákoníku), zabití (§ 141 trestního zákoníku), některý z trestných činů, kterým byla způsobena těžká újma na zdraví, trestný čin ohrožení pohlavní nemocí (§ 155 trestního zákoníku), některý z trestných činů proti těhotenství ženy (§ 159 až 162 trestního zákoníku), trestný čin obchodování s lidmi (§ 168 trestního zákoníku), některý z trestných činů proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti (§ 185 až 193 trestního zákoníku),

trestný čin opuštění dítěte nebo svěřené osoby (§ 195 trestního zákoníku), týrání svěřené osoby (§ 198 trestního zákoníku), týrání osoby žijící ve společném obydlí (§ 199 trestního zákoníku), únosu dítěte a osoby stížené duševní poruchou (§ 200 trestního zákoníku) nebo nebezpečného pronásledování (§ 354 trestního zákoníku).

Podle § 45a odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že poruší zákaz zveřejnění osobních údajů stanovený jiným právním předpisem.

Podle § 45a odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. za správní delikt podle odstavce 1 spáchaný tiskem, filmem, rozhlasem, televizí, veřejně přístupnou počítačovou sítí nebo jiným obdobně účinným způsobem se uloží pokuta do 5,000.000 Kč.

Pokud jde o průběh správního řízení, konstatuje Městský soud v Praze, žalovaný ve věci postupoval v souladu se zásadami správního řízení podle § 2 až 8 správního řádu. Zejména byl zjištěn skutkový stav v souladu s ustanovením § 3 správního řádu, rovněž dokazování bylo provedeno řádně. Žalobci byla v souladu s § 36 uvedeného zákona dána možnost plně realizovat svá procesní práva. Pokud jde o náležitosti rozhodnutí, neshledal soud porušení ustanovení § 68 správního řádu, ani v případě prvostupňového rozhodnutí, a ani v případě žalobou napadeného rozhodnutí.

Ke spáchání namítaného správního deliktu došlo za účinnosti ustanovení § 8b odst. 2 trestního řádu, ve znění zákona č. 52/2009 Sb., tj. do 2. 8. 2011, podle něhož nikdo *nesmí v souvislosti s trestným činem spáchaným na poškozeném jakýmkoli způsobem zveřejnit informace umožňující zjištění totožnosti poškozeného, který je osobou mladší 18 let.*

V inkriminované věci je nesporné, že nezletilá T. byla v době zveřejnění předmětné informace osobou mladší 18 let, a že zveřejněná informace umožňovala zjištění její totožnosti.

V podané žalobě se *tak* podává jediná relevantní žalobní námitka, tj. chybný výklad ustanovení § 8b trestního řádu ve znění zákona č. 52/2009 Sb., které jednoznačně hovoří o trestném činu spáchaném na poškozeném. Městský soud v Praze se proto soustředil výklad návětí ustanovení § 8b odst. 2 trestního řádu „Nikdo nesmí v souvislosti s trestným činem spáchaným na poškozeném jakýmkoli způsobem zveřejnit informace...“.

Skutek, jímž měl žalobce naplnit skutkovou podstatu správního deliktu, popsaly oba správní orgány shodně, a to tak, že se ho žalobce dopustil tím, že zveřejnil informace o nezletilé T. v článku s názvem: „Hrozné podezření“ v R. 43/2010 v článku mj.: K. M. obvinila mou družku, absolventku DAMU, J. H. z pohlavního zneužívání mé dcery a dále např. „Jak mělo k údajnému pohlavnímu zneužití konkrétně dojít? Jak se uvádí v soudním rozhodnutí, měla se K. M. dozvědět od matky T. kamarádky (již to prý T. vyprávěla), že T. bývá někdy neklidná, a když otcově přítelkyni sahá na prso a hladí je, tak se uklidní.“ ale dejme slovo panu D.: „Pak telefonovali z kriminálky, že zahájili vyšetřování nás obou ve věci trestního řízení z důvodu pohlavního zneužívání mé nezletilé dcery! Kriminálkou bude

ustanovený soudní znalec v oboru psychologie a sexuologie, který mne a mou družku vyšetří."

Z předmětného článku, který je součástí správního spisu, jednoznačně vyplývá, že skutečně ke zveřejnění těchto informací došlo. Zveřejněné informace o nezletilé T. jsou doprovázeny fotografiemi, které, jak vyplývá z popisek, žalobci poskytl otec nezletilé M. D. Údaje zveřejněné mají povahu osobních údajů ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb.

Ze správního spisu soud rovněž ověřil záznam o zahájení úkonů trestního řízení Policie ČR, Obvodní ředitelství policie Praha IV, č. j. ORIV-19996-5/TČ-2010-001472, ze dne 29. 9. 2010, v němž se uvádí, že podle § 158 odst. 3 trestního řádu byly dne 29. 9. 2010 zahájeny úkony trestního řízení ve věci H. – pohlavní zneužití – prověřování, neboť na podkladě zjištěných skutečností je dostatečně odůvodněn závěr, že v přesně nezjištěné době v období od září 2009 do 11. 8. 2010 mohl být spáchán zločin pohlavní zneužití dle § 187 odst. 1, 2 trestního zákoníku, přičemž poškozené nezletilé T. měla být způsobena újma.

Ze správního spisu soud dále ověřil oznámení Policie ČR, Obvodní ředitelství policie Praha IV, č. j. ORIV-25100-3/TČ-2010-001475, ze dne 30. 12. 2010, adresované Úřadu pro ochranu osobních údajů. V oznámení je konstatováno oznámení JUDr. Kláry Slámové, advokátky v Praze 4, jako zplnomocněné zástupkyně nezletilé T., ohledně podezření ze spáchání přečinů podle trestního zákoníku zveřejněním informace o nezletilé T. v článku s názvem: „Hrozné podezření“ v R. 43/2010. V závěru oznámení policie konstatuje, že s ohledem na popsání skutečnosti je zde dáno podezření pro porušení zákona č. 101/2000 Sb. a to v souvislosti s porušením povinnosti mlčenlivosti stanovené v § 8b odst. 1, 2 trestního řádu, která byla Mgr. M. D. stanovena ve spisovém materiálu pod č. j. ORIV-19996-5/TČ-2010-001472, kdy takové porušení sebou nese sankce podle zákona č. 101/2000 Sb., a proto část trestního oznámení týkající se porušení povinnosti podle § 8b odst. 2 trestního řádu se postupuje dle věcné příslušnosti.

Na základě tohoto oznámení Úřad pro ochranu osobních údajů dne 22. 7. 2011 uznal vydavatele periodického titulu, časopisu R., evidovaného Ministerstvem kultury České republiky pod číslem X. tj. Ringier Axel Springer CZ a.s., vinným správním deliktem podle § 45a odst. 1, 3 zákona č. 101/2000 Sb. a uložil mu pokutu ve výši 50.000 Kč. V rozkladovém řízení posléze rozhodnutím předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 6. 10. 2011, č. j. SPR-3927/11-17, kterým byl zamítnut rozklad žalobce. V průběhu rozhodování správními orgány došlo ke změně příslušného ustanovení § 8b odst. 2 trestního řádu, tj. mezi vydáním rozhodnutí v prvním stupni a rozhodnutím o rozkladu, a to zákonem č. 207/2011 Sb. s účinností ke dni 2. srpna 2011.

Žalovaný postupoval s přihlédnutím k čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, jakož i § 2 odst. 1 trestního zákoníku, s ohledem na skutečnost, že zásady trestního práva se uplatní i v oblasti správního trestání, a zkoumal, zda je či není nová úprava pro žalobce příznivější. Konstatoval, že došlo ke změně v rámci § 8b odst. 2 a vypuštění § 8b odst. 5 trestního řádu, a že ustanovení § 8b trestního řádu, ve znění zákona č. 52/2009 Sb., je pro žalobce příznivější, a proto stejně jako správní orgán prvního stupně posuzoval jednání

žalobce dle právních předpisů ve znění před zmíněnou novelizací § 8b odst. 2 trestního řádu, ve znění zákona č. 52/2009 Sb.

Žalovaný vyložil ustanovení § 8b odst. 2 trestního řádu tak, že žalobce byl poškozen pro porušení zákazu zveřejnění informací umožňující zjištění totožnosti poškozené, neboť ustanovení § 8b odst. 2 trestního řádu, ve znění zákona č. 52/2009 Sb., je třeba rozumět tak, že se povinnost ohledně nesdělování informací vztahuje na celou dobu od zahájení trestního řízení až do jeho skončení bez ohledu na jeho způsob. Z povahy věci může v některých případech přetrvávat i po jeho skončení. Při výkladu citovaného ustanovení žalovaný vycházel mj. i z důvodové zprávy k zákonu č. 52/2009 Sb. (Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky 2006-2010, sněmovní tisk č. 443).

Podle názoru soudu žalovaný svým výkladem citovaného ustanovení trestního řádu se nedopustil nezákonnosti. Nelze totiž opomíjet skutečnost, že jakékoli šíření informací o identifikované anebo identifikovatelné osobě je zásahem do její osobnosti, ke kterému musí mít případný šířitel jasné zákonné zmocnění, jelikož jím zakládá povinnost dotyčné osoby tento zásah strpět. Zveřejnění informací o tom, že nezletilá T. je v postavení poškozené v rámci trestního řízení vedeného pro podezření ze zločinu pohlavního zneužití bylo v rozporu s § 8b odst. 2 trestního řádu, ve znění zákona č. 52/2009 Sb. současně je nutno konstatovat, že nebylo prokázáno naplnění žádné z výjimek podle § 8b odst. 5 téhož zákona.

Pokud jde o možnost udělit souhlas se zveřejněním informací ve smyslu § 8b odst. 5 písm. c) trestního řádu, ve znění zákona č. 52/2009 Sb., žalovaný správně konstatoval, že pro platnost souhlasu vyžadována písemná forma. Dále uvedl, že s přihlédnutím k věku poškozené (necelých 8 let) lze předpokládat, že nezletilá nebyla dostatečně rozumově vyspělá, aby byla schopná vyjádřit souhlas s tím, že prostřednictvím časopisu budou zveřejněny informace týkající se její osoby. I při schopnosti udělit souhlas je stále nutný souhlas jejího zákonného zástupce. Podle § 37 odst. 1 zákona o rodině žádný z rodičů nemůže zastoupit své dítě, jde-li o právní úkony ve věcech, při nichž by mohlo dojít ke střetu zájmu mezi rodiči a dítětem nebo ke střetu zájmů dětí týchž rodičů, lze v dané věci konstatovat, že rodiče (trestní řízení je vedeno proti družce otce nezletilé, a to na základě oznámení matky nezletilé. Nebylo lze proto konstatovat, že ke zveřejnění informace došlo v souladu s § 8b odst. 5 citovaného zákona.

V záznamu o zahájení úkonů trestního řízení Policie ČR, Obvodní ředitelství policie Praha IV, č. j. ORIV-19996-5/TČ-2010-001472, uvedla dne 29. 9. 2010, že podle § 158 odst. 3 trestního řádu byly dne 29. 9. 2010 zahájeny úkony trestního řízení ve věci H. – pohlavní zneužití – prověřování, neboť na podkladě zjištěných skutečností je dostatečně odůvodněn závěr, že v přesně nezjištěné době v období od září 2009 do 11. 8. 2010 mohl být spáchán zločin pohlavní zneužití dle § 187 odst. 1, 2 trestního zákoníku, přičemž poškozené nezletilé T. měla být způsobena újma.

Podle § 8b odst. 2 trestního řádu, ve znění zákona č. 52/2009 Sb., *nesmí nikdo v souvislosti s trestným činem spáchaným na poškozeném jakýmkoli způsobem zveřejnit informace umožňující zjištění totožnosti poškozeného, který je osobou mladší 18 let nebo ...*

K naplnění skutkové podstaty tohoto deliktu tedy dojde tehdy, jedná-li se o souvislost s trestným činem spáchaným na poškozeném mladším 18 let. Podle záznamu Policie ČR byly

zahájeny úkony trestního řízení s odůvodněním, že mohl být spáchán zločin pohlavní zneužití dle § 187 odst. 1, 2 trestního zákoníku na poškozené nezletilé.

Z hlediska právního posouzení, zda byl předmětný správní delikt spáchán, je zásadní skutkové zjištění, zda součástí předmětného článku s názvem: „Hrozné podezření“ v R. 43/2010 byla informace obsahující údaje o nezletilé T., jakož i obou jejích rodičů. Kopie předmětného článku založená ve správním spisu uvedené prokazuje. Tyto skutečnost žalobce nijak nezpochybňuje, když sám v žalobě uvádí (a vyplývá to i ze správního spisu), že otisknul předmětný článek s názvem: „Hrozné podezření“ v R. 43/2010, jenž je součástí správního spisu.

Soud se zabýval otázkou, zda předmětným jednáním došlo k naplnění všech znaků skutkové podstaty správního deliktu podle § 45a odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. ve spojení s § 8b odst. 2 trestního řádu, tedy zda žalobce porušil zákaz obsažený v uvedeném ustanovení trestního řádu. Skutková podstata správního deliktu podle § 45a odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. spočívá v jednání, kterým právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba poruší zákaz zveřejnění osobních údajů stanovený jiným právním předpisem. Za takový právní předpis je třeba považovat i trestní řád, konkrétně ustanovení § 8b odst. 2, které stanoví mj. zákaz zveřejnit informace umožňující zjištění totožnosti poškozeného, který je osobou mladší 18 let v souvislosti s trestným činem spáchaným na poškozeném.

Soud ověřil na základě obsahu správního spisu, jehož součástí je i předmětný článek s názvem: „Hrozné podezření“ v R. 43/2010, v němž jsou poskytovány informace o nezletilé T., její matce Ing. Mgr. K. M., Ph.D, jejím otci Mgr. M. D., jeho přítelkyni J. H.. Článek rovněž popisuje, jak mělo dojít k pohlavnímu zneužívání nezletilé konkrétně dojít? „... T. bývá někdy neklidná, a když otcově přítelkyni sahá na prso a hladí je, tak se uklidní ...“

O tom, zda a jaký měl být trestný čin spáchán a kdo jím byl poškozen, žalovaný se dozvěděl z oznámení Policie ČR, Obvodní ředitelství policie Praha IV, č. j. ORIV-25100-3/TČ-2010-001475, ze dne 30. 12. 2010.

Skutková podstata správního deliktu dle ust. § 45a odst. 1 zákona o ochraně osobních údajů byla v daném případě žalobcem naplněna tím, že porušil zákaz obsažený v § 8b odst. 2 trestního řádu, tedy zákaz v souvislosti s trestným činem (v inkriminované věci zločinem pohlavní zneužití dle § 187 odst. 1, 2 trestního zákoníku) spáchaném na poškozené nezletilé, zveřejnil informace umožňující zjištění totožnosti této poškozené osoby tím, že učinil součástí článku jméno a příjmení nezletilé a současně jména a příjmení jejích rodičů, jakož i jejich nových partnerů. Nelze přehlédnout, že součástí předmětného článku jsou i fotografie nezletilé a jejích rodičů, jakož i jejich nových partnerů.

V inkriminované věci nelze ani přehlédnout, že předmětný článek má vlastně sloužit k bulvarizaci matky nezletilé resp. jejího nového partnera, zájem nezletilé není vůbec brán na zřetel.

Ke skutečnosti, že žalobce naplnil svým jednáním skutkovou podstatu správního deliktu, za který mu byla napadenými rozhodnutími uložena pokuta ve výši 50.000 Kč, se

soud již dostatečně vyjádřil. Pokud jde o výši uložené pokuty, musel soud konstatovat, že žalobce proti její výši nevzneshl žádné námitky.

Společenská nebezpečnost předmětného správního deliktu v obecné rovině je vyjádřena již tím, že zákonodárce spojil s naplněním znaků skutkové podstaty tohoto deliktu povinnost správního orgánu takové delikttní jednání sankcionovat. V daném případě je nutno „škodlivost“ jednání žalobce vztáhnout k nezletilému dítěti, které v předmětné reportáži bylo spolu se svou matkou nevhodně a zbytečně bulvarizováno. Za této situace se soud ztotožňuje s žalovaným, že předmětné jednání žalobce představovalo zásah do soukromí nezletilé osoby, které je naopak nutno poskytnout zvýšenou míru ochrany a je nepřípustné, aby v souvislosti s touto konkrétní osobou byly zveřejňovány informace citlivého a osobního charakteru.

Právo na soukromí a rodinný život je obecně chráněno v čl. 17 a 23 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech a v čl. 6 a 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Ochrana soukromého života v rámci probíhajícího trestního řízení je dále rozvedena v zásadě 8 Doporučení č. 13 o šíření informací prostřednictvím sdělovacích prostředků ve vztahu k trestnímu řízení, přijatém Výborem ministrů Rady Evropy dne 10. července 2003: *„Poskytování informací o osobách podezřelých, obviněných nebo odsouzených, stejně jako o ostatních stranách trestního řízení, musí respektovat jejich právo na ochranu soukromého života v souladu s článkem 8 Úmluvy. Zvláštní ochrana musí být poskytnuta nezletilým nebo jiným zranitelným osobám, obětem, svědkům a rodinám osob podezřelých, obviněných nebo odsouzených. V každém případě je třeba věnovat zvýšenou pozornost škodlivým následkům, které by pro výše uvedené osoby mohlo mít prozrazení informací umožňujících jejich ztotožnění“*. Ve vztahu k dítěti je pak právo na ochranu soukromí a rodinného života chráněno v čl. 16 Úmluvy o právech dítěte ze dne 20. listopadu 1989 (vyhl. ve Sbírce zákonů pod č. 104/1991 Sb.).

Ochranou osobnosti a práva na soukromí obětí trestného činu se přímo zabývá čl. 8 rámcového rozhodnutí Rady 2001/220/SVV ze dne 15. března 2001 o postavení obětí v trestním řízení, podle něhož *“má každý členský stát zajistit přiměřenou úroveň ochrany obětí a podle vhodnosti i jejich rodin nebo osob v podobném postavení, zejména pokud jde o jejich bezpečí a ochranu jejich soukromí v těch případech, kde kompetentní orgány usoudí, že hrozí vážné riziko odvety, nebo existuje nezvratný důkaz vážného úmyslu narušit soukromí těchto obětí. Za tímto účelem každý členský stát zaručí, že bude možné podle nezbytnosti jako součást soudního řízení přijmout odpovídající opatření na ochranu soukromí a fotografického zobrazení obětí a jejich rodin nebo osob v podobném postavení.“*

Ustanovení § 8b odst. 2 trestního řádu, ve znění ve znění zákona č. 52/2009 Sb., pak obsahuje specifickou úpravu zveřejňování informací o poškozeném, u něhož je dán zvláštní zájem na ochraně jeho soukromí a osobnosti vzhledem k jeho zranitelnosti a potřebě co největšího odstranění působení škodlivých vlivů. V inkriminované věci je nesporné, že žalobce toto ustanovení svým jednáním porušil.

Městský soud v Praze se při vypořádání žalobních námitek řídil nálezem Ústavního soudu ze dne 12. února 2009, III. ÚS 989/08, podle něhož *není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná.* (bod 68).

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí správního orgánu v rozsahu žalobních bodů a ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán při svém rozhodování neporušil zákonem stanovené povinnosti a nevydal nezákonné rozhodnutí. Z těchto důvodů proto soud podané žalobě nevyhověl a podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního jí zamítl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního a contrario, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady řízení nevznikly.

Obiter dictum soud uvádí, že podle sdělení Policie ČR, Obvodní ředitelství policie Praha IV, č. j. ORIV-25100-9/TČ-2010-001475, ze dne 7. 4. 2016, policejní orgán inkriminovanou věc dne 30. 12. 2010 odložil ve smyslu § 158 odst. 1, 3 trestního řádu. Tato skutečnost však nemůže mít vliv na spáchání uvedeného správního deliktu žalobcem, neboť v předmětném článku názvem: „Hrozná podezření“ v R. 43/2010 jsou poskytovány informace o nezletilé osobě a o podezření spáchání zločinu pohlavní zneužití dle § 187 odst. 1, 2 trestního zákoníku na ní.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 7. dubna 2016

**JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu**

Za správnost vyhotovení:
Jana Válková